

δνοῶν τε ὄντα ψυχαῖν τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν
 βέλτιστα ἐτοιμῶς ἔχει, ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα
 οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο τήν τε Ἴππαρίνου τοῦ c
 Διονυσίου νέος καὶ τήν τοῦ ἐμοῦ νέος· τούτοιον γὰρ συνο-
 μολογησάντων τοῖς γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν
 ὅσοιπερ τῆς πόλεως κήδονται συνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε
 πᾶσιν τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ 5
 θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ δια-
 φόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως μὴ ἀποστήτε, πρὶν ἂν τὰ
 νῦν ὑφ' ἡμῶν λεχθέντα, οἷον ὄνειράτα θεία ἐπιστάντα ἐγρη- d
 γορόσω, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχήῃ."

Θ

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνίδην, 5
 τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγ- e
 γέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ
 χαλεπῶς διεπράξαντο—καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη
 —τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε
 ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. 5
 ὅτι μὲν οὖν ἠδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν,
 ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ, 358
 σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κακείνο δεῖ σε ἐνθυμῆσθαι, ὅτι
 ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως
 ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρὶς μερίζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες,
 τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται 5
 τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς
 πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινὰ, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπα-
 κούειν· ἅμα γὰρ συμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις b
 ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσ-

b 7 δυοῖν A² O²: δυσὶν A O c 3 γε A O: τε O² (τ s. v.)
 c 4 ὅσοιπερ] ὅσοι περὶ A a 1 ἔλοιτο A O: γρ. ἔχει A³ O² cum Stob.

έρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ
καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν
5 καὶ διὰ σέ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ δι'
αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

I

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

c Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναί τέ σε νῦν
καὶ γεγοῆναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς
φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ
ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς
5 δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινό-
τητας κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν.
ἀλλ' ἔρρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἠθεσιν οἷσπερ καὶ νῦν
μένεις.

IA

d Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς
ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήναζε· ἐπειδὴ δὲ
σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ δυνατὸν
5 ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὥσπερ ἐπέστειλας. νῦν δὲ
e Σωκράτης μὲν ἐστὶν περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας,
ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι
ἐφ' ἧπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ
πολλὴν ἐλπίδα ἔχω—δι' ἃ δέ, μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν
5 ἐπιστολῆς ἤτις πάντα διεξίῳι—καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι
διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ
τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἀπαντᾶ, καὶ νῦν πάντα κυ-

c₃ παρεχόμενον Λ • d₂ καὶ (compendio) postea add. A²
e₅ ἤτις A O (sed ἢ ref. in ras. A²): εἴ τις Ficinus e₇ οἷα
ἀπαντᾶ secl. Hermann